

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-792-0349
Dok.: MKO41344

Besvarelse af spørgsmål nr. 199 af 25. januar 2007 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål:

”Det fremgår bl.a. af ministerens svar på spørgsmål 119, at ”En tidligere undersøgelse har vist, at mere end halvdelen af straffene i voldtægtssager ankes, og at straffen i 2. instans hyppigere gøres strengere end mildere end straffen i 1. instans. Tilsvarende oplysninger om sager vedrørende § 222 findes ikke”.

- a) Hvad er baggrunden for, at der ikke på samme måde som vedrørende voldtægtssager findes oplysninger om ankesager vedrørende § 222 (om seksuelt misbrug af børn)?
- b) Ligger Rigsadvokaten inde med oplysninger, som kan belyse, hvor mange sager vedrørende § 222 som ankes og konsekvenserne heraf, og vil ministeren i givet fald tilsende udvalget disse oplysninger?
- c) Vil ministeren tage initiativ til, at der fremover bliver foretaget relevante registreringer om ankesager vedrørende § 222?
- d) Vil spørgsmålet om anke af sager vedrørende § 222 og konsekvenser heraf indgå i Straffelovrådets arbejde om at overveje, om der gennem lovgivningen kan være anledning til at ændre eller justere straffniveauet i sager om seksuelt misbrug af børn?”

Svar:

Ad a):

Rigsadvokaten foretog efter anmodning fra Justitsministeriet i 2000/2001 i samarbejde med Justitsministeriets Forskningsenhed en omfattende undersøgelse af udviklingen i straffniveauet i voldtægtssager og af det gældende strafudmålingsniveau.

Baggrunden for undersøgelsen var, at en konkret sag havde givet anledning til betydelig offentlig debat om straffniveauet i voldtægtssager. Der blev i den forbindelse henvist til, at der over en årrække syntes at være sket et generelt fald i straffniveauet i voldtægtssager. Hovedformålet med undersøgelsen var således at belyse, hvorvidt voldtægt på tidspunktet for undersøgelsen blev straffet mildere end tidligere. Det er den nævnte undersøgelse, der er henvist til i besvarelsen af spørgsmål nr. 119.

Ad b):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, som har oplyst følgende:

”Ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven blev strafferammerne i straffelovens § 222 om seksuelle overgreb mod børn hævet.

Rigsadvokaten har efter lovændringen udarbejdet tre redegørelser henholdsvis i januar 2004, juni 2005 og juni 2006 om straffene i sager om overtrædelse af straffelovens § 222. Redegørelserne har haft til formål at belyse udviklingen i strafniveauet efter lovændringen, herunder at vurdere, om den strafskærpelse, der var lagt op til ved lovændringen, er slået igennem i praksis.

De nævnte redegørelser er udarbejdet på baggrund af indberetning til Rigsadvokaten af domme vedrørende tre perioder (8. juni 2002 - 1. september 2003, 1. marts - 31. december 2004 og 1. august 2005 – 31. januar 2006). Redegørelserne omfatter byrets- og landsretsdomme afsagt i de nævnte perioder samt landsretsdomme afsagt senere, hvis byretsdommen er afsagt i perioden. Domme, hvor det strafbare forhold er begået forud for strafskærpelsen, er ikke medtaget i redegørelserne. Tilsvarende gælder for domme, hvor den tiltalte er blevet dømt til behandling, jf. straffelovens §§ 68-69.

Redegørelserne omfatter således ikke samtlige domme om overtrædelser af straffelovens § 222, der er afsagt efter lovændringen. De ankesager, der indgår i redegørelserne, vedrører endvidere ikke i alle tilfælde byretsafgørelser, der er indberettet i de ovennævnte perioder. Det er således ikke muligt på baggrund af de modtagne domme at opgøre, i hvilket omfang sager om overtrædelse af straffelovens § 222 bliver anket.

På baggrund af redegørelserne kan dog oplyses følgende om resultatet af ankesagsbehandlingen:

Redegørelsen fra januar 2004 omfatter fem ankesager ud af i alt 12 sager. I tre af ankesagerne blev byrettens afgørelse om strafudmålingen stadfæstet. I en sag blev straffen skærpet, og i den sidste sag blev straffen formildet. I denne sidste sag frifandt landsretten imidlertid også delvis.

Redegørelsen fra juni 2005 omfatter i alt 39 domme, heraf 19 ankesager. I fem af disse sager blev straffen forhøjet i landsretten, idet landsretten dog i en af disse sager ændrede straffen fra betinget til ubetinget fængsel. I to sager ændrede landsretten straffen fra ubetinget til betinget fængsel, og i den ene af disse sager blev straffen endvidere nedsat. I de øvrige 12 sager stadfæstedes byrettens afgørelse.

Endelig kan det for så vidt angår redegørelsen fra juni 2006 oplyses, at den omfatter i alt 63 domme. 31 af disse domme er ankesager, heraf en højesteretsdom. I 10 af disse sager, herunder højesteretssagen, blev straffen forhøjet. I fire tilfælde nedsatte landsretten straf-

fen, mens straffen i 16 andre sager blev stadfæstet. I den sidste sag blev den tiltalte først fundet skyldig i landsretten, således at der ikke blev taget stilling til byrettens strafudmåling. Tre af ankesagerne er efterfølgende blevet afgjort af Højesteret som tredje instans. I to af disse sager blev straffen skærpet af Højesteret. I den sidste sag stadfæstede Højesteret by- og landsrettens afgørelse.

Afslutningsvis bemærkes, at hovedkonklusionen i de nævnte redegørelser om straffene i sager om overtrædelse af straffelovens § 222 er, at der i langt hovedparten af sagerne i vidt omfang er taget hensyn til, at straffen efter lovændringen skulle skærpes.”

Ad c):

Som anført er Rigsadvokatens årlige redegørelser om straffene i sager om overtrædelse af § 222 med til blandt andet at belyse omfanget og konsekvenserne af ankesager vedrørende straffelovens § 222.

Justitsministeriet finder derfor ikke, at der er anledning til at iværksætte en yderligere indberetningsordning eller lignende om ankesager vedrørende § 222.

Ad d):

Justitsministeriet har som oplyst i besvarelsen af spørgsmål nr. 119 fra Retsudvalget anmodet Straffelovrådet om at overveje, om der gennem lovgivning kan være anledning til at ændre eller justere strafniveauet i sager om seksuelt misbrug af børn, herunder om der i visse sager kan være anledning til yderligere at forhøje strafniveauet ud over den strafforhøjelse, der er gennemført på baggrund af forhøjelsen i 2002 af strafferammerne i straffelovens § 222.

Spørgsmålet om det gældende strafudmålingsniveau i § 222-sager og dermed også i ankesager, der vedrører § 222, vil indgå i Straffelovrådets arbejde.